

мо *е*, *о*, така: *Иванъ е*, *жена о*, или като се слѣ-
вѣтъ съ имена та за краткостъ на языкъ тѣ, ще ис-
пжджтъ тѣхни тѣ окончанія и ще се намѣстятъ
тѣ на тѣхно то мѣсто, така; *Иване*, *жене*.

Макаръ и да е назначено *е* за мъжскій родъ
имена, а *о* за женскій, тѣ често се употрѣбаватъ
безъ разлика едно за друго; вмѣсто: *человѣче*, каз-
ваме *человѣко*; *старость*, *мждрость*, сж женскій
родъ, но не приематъ звателно то *о*, а *е*, вмѣс-
то *старосте*, *мждросте*, казваме *старосте*,
мждросте.

Отъ мъжскій родъ имена които окончатъ
на *ь*, като: *учитель*, *пастирь*, *благодѣтель*, при-
иматъ *о* вмѣсто *е*, само що е че *ь*, като мекка
буква, преправя *о* въ *ой*, като: *учительо*, *пас-
тирьо*, *благодѣтельо*; а защо то това оконча-
ние на дума та дава малко затруднение въ произ-
ношение то си, като ни кара да си распинаме уст-
ни тѣ на широко и кръгло, то оттова *ь* и *о* сж
слѣни въ една буква *ю*, която дава леснота въ из-
ричаніе то си, така: *учителю*, *пастирю*, *благодѣ-
телю*.

Имена отъ среденъ родъ нѣматъ тази форма,
защо то тѣхно то окончаніе е самичко такава: *дѣ-
те*, *тѣло*.

Какъ се образува множественно то число на имена отъ мъжскій родъ.

§ 71. — Като е исхвърлена вече буква *ь* отъ
языкъ тѣ ни, множественно то число, за нѣкои отъ
предмети тѣ, се лесно образува. Многосложни тѣ
нарицателни имена, които въ единственно то число
окончатъ на *ъ*, *ь*, въ множественно то, намѣсто